

Průvodní zpráva

Přestavba kulturního domu ve Vodňanech

V současném stavu kulturní dům takřka nijak nerespektuje či nenavazuje na své okolí. Je solitérem v parku. Pokud má mít jakákoli jeho přestavba smysl, musí získat vztah k městu a vytvořit v parku prostory s jasným charakterem.

Volíme řešení dvou budov s plochou "venkovního jeviště" mezi nimi. Objemnější budova je sál - blackbox se zázemím, druhá budova je knihovna, mateřské centrum, klubovny a tělocvična. Blackbox se umí zcela otevřít do exteriéru jak v severní tak v jižní stěně a dokáže tak využít jak prostor před sebou (venkovní jeviště, letní kino, letní divadelní scéna, venkovní přednáška), tak za sebou (větší hudební akce, festival začínajících kapel)

Půdorysně menší, zato pak podstatně vyšší je budova knihovny, která je věží shlížející na město. Obě budovy společně v parku utvářejí tyto charakterově odlišné prostory:

1. Park před venkovním jevištěm se vzrostlými stromy. Součástí vodňanského „ringu“ a stromořadí na něm.
2. Venkovní jeviště - Hlavní veřejný venkovní prostor, místo kam se otevírá Blackbox, místo, ze kterého se do obou budov vstupuje, místo svým povrchem (dřevo - prkna) odkazující na prkna, které znamenají svět.
3. Dětské hřiště - Intimnější prostor mezi blackboxem a mateřským centrem, otočený na jih. Prosluněné, klidné a bezpečné zákoutí;
4. Louka - Místo za blackboxem. Tráva bez dalšího porostu, kam se může sál divadla otevřít a poskytnout zázemí větší hudební akci festivalového charakteru.
5. Parkoviště - Optimalizované parkoviště na místě dnešní benzinové pumpy. Benzinová pumpa na místě zůstane, neboť do centra města patří.

Stopa obou budov a prostory nově vznikající popsané výše vytvářejí důležité body na frekventovaných pěších trasách. Budova knihovny je v parteru živá (kavárna s přesahem na venkovní jeviště), budova blackboxu ožívá především při konaných kulturních akcích).

Z pohledu rekonstrukce je zřejmé, že ze stávající budovy zůstala zachována nejdražší a dle našeho názoru také nejhodnotnější část, totiž velkorozponová hala s ocelovými stropními vazníky. Zbytek současné budovy považujeme za přílepky této hale, které nezachováváme. Jedinou vizuální úpravou této haly je zvýšený čelní štít odvolávající se na jihočeské statky s barokními štíty. Využíváme také stávající podzemí, které se nachází pod venkovním jevištěm.

Knihovna je vysoká novostavba – lokální dominanta - posazená tak, aby doplňovala řadu budov na ringu, byla viditelná z města (především z autobusového nádraží a z ulice ČSLA) a „viděla“ na město (z rozměrného okna čítárny v horních patrech knihovny). Knihovna ve věž je monolitický vyzdívaný skelet se standardními konstrukčními rozpony a velikostmi otvorů. Na východní straně věže otočené na prostranství mezi budovami je subtilní konstrukce - vertikální "venkovní hlediště" – jsou to vlastně balkony umožňující sledovat představení na venkovním jevišti. Tento prvek je konstrukčně i materiálově nezávislý na hmotě věže, jen se k ní přichytává (vztah věž-lešení).

V rozšířeném parteru knihovny se kromě kavárny nachází také mateřské centrum s přímou vazbou na venkovní hřiště i na kavárnu.

Nízkou část půdorysu zakončuje sál tělocvičny judo (nejzápadnější cíp budovy), která kromě 1np. využívá pro zvýšení světlé výšky i 1.pp. Sportoviště má nezávislý vstup,

umožňující oddělené fungování i v pozdních večerních hodinách, kdy zbytek budovy už spí.

Nejdůležitějším bodem běžného života budovy je bar kavárny/recepce knihovny. Místo, odkud jediný člověk dokáže kontrolovat vstup do kavárny, knihovny, do mateřského centra nebo přístup ke zkušebně či promítacímu sálu v 1.pp. Obsluha kavárny tak může zastat všechny tyto funkce.

Hmota divadelního sálu má svůj vlastní výrazný vstup z náměstíčka mezi budovami. Ten je zamýšlen jako hlavní v případě kulturní produkce v sále. Na vstup navazuje foyer s barem a nejnútnejším zázemím.

Obě hmoty (sálu i věže) jsou také propojeny v 1.pp kde je umístěna již zmíněná zkušebna a promítací sál, kapacitní šatny a sociální zařízení a technické zázemí (které de facto zůstává ve stejném místě jako dnes).

Specifikum divadelního hangáru – výrazně rozšiřující možnosti jeho scénického využití, jsou otočné skládací stěny (jakási obří vrata) po stranách i uprostřed budovy, umožňující buď spojení prostoru v jeden velký sál, nebo rozdělení na dva menší zhruba v poměru 1:2, nebo otevření ved na sever a na jih.

Sklad kulís je umístěn podél východní fasády pod šatnami herců na úrovni 1.np.